

мѣ. Саблз са разгнѣви на дщерѣ си и рече на неѣ за-
що си ми измамила и си отпѣстила врага ми? а она рече: За-
що то щеше да мѣ побѣди Давїдъ. Давїдъ отъ тамо побѣ-
гна и отиде при Самбила въ Армадемъ, и мѣ приповѣда
щото мѣ стори Саблз: и отидоха Давїдъ и Самбилъ и сѣд-
наха въ Навадъ. Това извѣстиха на Сабла, и той прати
слѣги за да поемнатъ Давїдъ. Но тѣй видѣхъ съборъ отъ
пророцы. и Самбила настоатела надъ тѣхъ, и доди дѣхъ
Божїй на слѣги тѣ и начахъ да пророкѣватъ. Саблз прати
дрѣги слѣги, но и тѣй начахъ да пророкѣватъ: послѣди же
и трети посла, но и тѣй такожде направихъ. Тога сѣжъ раз-
гнѣвенъ Саблз отиде самъ; но и на него доди дѣхъ Божїй, и
свлече дрѣхы тѣ си и падна предъ тѣхъ и пророкѣва всич-
кїй той день и всичкѣ тѣ ноць: Заради то говорахъ: Ёда
ли Саблз въ пророцѣхъ?

§. 93. Съвършено отдаляванье Давїдово отъ Сабла.

Давїдъ стана отъ Навадъ, доди при Ионадана, и мѣ
рече: какво сторишъ на твой отецъ? и что сѣгрѣшихъ напре-
дѣ мѣ, а чи ище да извади дѣшъ ми? А Ионаданъ сѣ клат-
твѣ го оувѣри, какъ нѣма нищо да пострадае; зацо то мой
отецъ, рече, нѣма да стори нищо бези да открие на моето
оухо. А Давїдъ отвѣща: но зацо то познава, чи ми си вла-
готворитель и ми помагашъ, негли не ще ты открие, дѣто
е пзленъ отъ гнѣвъ противъ мене до смертъ. Тога Ионаданъ
рече: но какво желае дѣша ти о прїателю, да ти сторишъ? А
Давидъ мѣ рече: Ёто забтра ново мѣслачѣ е, и азъ нѣма съ-
да съ цара на стола да шмъ, но пѣсни мѣ да идѣ на по-
лето и да са скрїжъ до вечера на третїй день; и ако пыта
царь-а за мене, да мѣ речешъ: испросиса отъ мене Давїдъ
и отиде до Кидлеемъ, зацо то въ тѣ дни иматъ си жер-
твѣ (корванъ). Ако не ще са разсърди, ще съмъ миренъ, но
ако отвѣщае жестоко, развѣмѣй, чи е вкоренена злоба та въ
сърдце мѣ. И да сторишъ милость на раба си, зацо то си
направилъ Заветъ Господень съ мене: но ако имамъ винъ